

skellige, også blandt de etniske minoriteter, og det er vigtigt at fastholde, da vi ellers bevæger os hen imod en meget uheldig stempling af minoritetsgrupperne.

I et forsøg på at forstå forslaget lidt bedre har vi gjort os den ulejlighed at kigge lidt på den norske kompetenceenhed for minoritetssundhed, NAKMI – en meget sexet forkortelse – som er et meget konkret eksempel på det, De Radikale peger på bør efterlignes i Danmark. NAKMI's opgaver er forskellige. Den skal f.eks. fremskaffe, samordne og formidle tværfaglig viden og kompetencer og tilrettelægge udveksling af viden og erfaring blandt forskere, klinikere og brugere. Centeret skal også udvikle praktiske redskaber for de sundhedsarbejdere, som møder indvandrere og flygtninge, og det skal yderligere lave projekter og publikationer om svangerskab og fødsel i det flerkulturelle Norge. Centeret har også lavet projekter om forbedringer af tolketjeneste i sundhedsvæsenet – noget som virkelig er en mangelvare i Danmark – og NAKMI har lavet konferencer om ungdom, fritid og deltagelse i livet i det flerkulturelle Oslo.

Desuden har centeret som noget meget interessant formidlet resultatet af en undersøgelse fra det norske arbejdstilsyn, der viser, at indvandrere fra ikkevestlige lande er overrepræsenteret i arbejdsmiljøer, hvor skader og belastninger er meget udbredte; at de får mindre oplæring end deres kolleger; at de er langt mere bange for at miste deres job end indfødte nordmænd; at de kender mindre til deres rettigheder og pligter og lovgivningen, og at de bruger sikkerhedsrepræsentanterne, bedriftssundhedstjenesten og arbejdstilsynet langt sjældnere end deres norske kolleger. Hvis det er den type konkrete tiltag, der kan bruges til at forbedre sundhedsvæsenets evne til at håndtere mennesker med en anden kulturel og etnisk baggrund, De Radikale har i tankerne, er vi i Enhedslisten meget positive over for beslutningsforslaget.

Jeg vil også sige, at hvis det forslag om en forskningsmedarbejder, ministeren nævnte heroppefra, sigter på at arbejde hen imod en national handlingsplan, som SF foreslår, er vi sådan set som udgangspunkt også meget positive. Men det er meget, meget vigtigt, at der fokuseres på det strukturelle i debatten frem for på det individualistiske synspunkt, at man er meget forskellig, bare fordi man har en mørkere hudfarve.

Så vil jeg bare lige rette et sidste suk til hr. Naser Khader, og det er, at vi mener, den økonomi-

ske ramme er en anelse uambitiøs. De Radikale foreslår at afsætte 2,5 mio. kr. om året i 4 år. Vi har kigget på det norske center NAKMI, som har 4½ stilling fordelt på otte personer, og det vil ikke være muligt med en økonomisk ramme som den, De Radikale foreslår. Det vil være lige i underkanten.

Kl. 17.40

Som udgangspunkt er Enhedslisten altså meget positiv over for tiltag, der kan sætte fokus på den problematik, der findes, og vi er meget interesseret i at gå videre med debatten – især hvis man anlægger en meget strukturel fokus, altså at det er sundhedsvæsenet, der skal forbedres, og ikke den enkelte person, der skal forandre sig.

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Naser Khader.

Naser Khader (RV):

Fedme truer indvandrerbørn; indvandrerbørn har dårligere tænder end danske børn; indvandrere mangler hjælp til rygestop; hver fjerde pakistaner har diabetes 2; ældre indvandrerkvinder lider af D-vitamin-mangel; i de kommende år vil ældregruppen af etniske minoriteter vokse betragteligt osv. osv. Det er overskrifterne på de avisartikler om emnet, der har været bare de seneste 14 dage, og der går ikke en uge, hvor vi ikke ser en avisartikel med en lignende overskrift.

Der er ingen tvivl om, at der er relativt mange blandt de etniske minoriteter, som lider af sygdomme, der kan skyldes kulturel levevis, og det skal vi tage alvorligt. Som en læge og forsker med indvandrerbaggrund udtalte for nylig til en avis: Hvis vi ikke gør noget ved det, er det en bombe under sundhedsvæsenet.

Det danske sundhedsvæsen er simpelt hen ikke gearret til opgaven på nuværende tidspunkt, og personalet er ikke godt nok klædt på til at møde denne udfordring. Jeg erkender, at viljen er der, og at man gerne vil gøre noget, men der er behov for mere end vilje. Der er behov for, at vi som politikere skaber konkrete rammer og en fokuseret handling og indsats, for der er behov for en samlet, koordineret og langsigtet national indsats på området.

I Danmark har der hidtil kun udviklet sig få spredte og tilfældige videnskabelige aktiviteter på området, og dokumentation for problemerne karakter, udbredelse og årsager og ikke